

זה נראה כמו דמוקרטיה. אבל זה משהו אחר לגמרי: ועדת-המינויים הגדולה

מודעה של עמור באווירת-הקרנבל
יש עיר, אין זוהר

אחד ממועמדי תנועת-החרות לכנסת הבאה עמד לפני חבריו, היה אחד מנאומים רבים שבהם ביקש האיש, כמו רבים אחרים בתנועה (104), לקבל את תמיכת מרכז-המיפלגה ולהייה כלל ברשימת-המועמדים לכנסת. האיש צעיר-יחסית, וזו לו הפעם הראשונה שבה ביקש את אמון חבריו. בין שאר יתרונותיו, שאותם פירט, והעי בר המיפלגתי שלו, התהדר בכך שבמי הלך החודשים האחרונים הצליח למנות 70 מחברי המרכז למישרות ציבוריות בשרות-המדינה. לא היה ספק שלאיש של כזה היתה מובטחת מראש תמיכה של לפחות 70 חברים בעלי זכות-הצבעה. מאוחר יותר, כאשר הגיע יום ההצבעה לפאנל — רשימת 35 המועמדים — ניגש האיש אל אחרים מעמיתיו המתמודדים והציע סתרי-חליפין. הוא הבטיח תמיכה של 70 איש, ושאל כמה יוכל לקבל בתמורה.

מי משלם?

תנועת-החרות הצליחה, במהלך 11 השנים האחרונות, לקבל תרומות מית של המיפלגה הדמוקרטית ביותר, שבה אין ועדה מסודרת, שבה אין מינור יים כתובים-מראש, שבה, כניכול, הכל פתוח להחלטתו הבלעדית של מרכז-המיפלגה.

המריבות והאיומים של הימים האחרונים הראו רק ברמז עד כמה יש מעט מאוד דמוקרטיה בבחירות הפנימיות של תנועת-החרות.

כאשר עברה זכות-המינוי מוועדת-מינויים מצומצמת למרכז גדול, לא השתנה העיקרון, אלא רק המימדים. תחת להשפיע על קומץ של אנשים, יש עכשיו צורך לרכוש את ליבם של מאות. הדבר נעשה בשיטה הפשוטה ביותר: חלוקת טובות-הנאה, מישרות ממשלתיות, מישרות של דירקטורים בחברות ממשלתיות, וכן הלאה. החברות רות במרכז התנועה יכולה עכשיו להי-

בעה במרכז. שלושת המחנות הגדולים של התנועה הבינו עוד ביום הרביעי שעבר, בשעות הלילה המאוחרות מאוד, מה גודלו

לא רק במישרין, אלא גם בעקיפין — כשאנשים חסרי-כישורים מתמנים למישרות כלכליות בכירות במדינה, כדי לשרת את השר שלהם בבוא יום ההצבעה

וות פרנסה, ורבים מחברי המרכז אינם אלא שכיריו של מנהיג מיפלגתי זה או אחר. זה עולה הרבה כסף למדינת-ישראל.

של כל מחנה. הבחירות לפאנל, שנערכו בשבוע שעבר, היו שיא נוסף במיסגרת מאבקי הכוח הקשים בין המחנות, הנמשכים זה שנים אחדות בחרות, בעצם מאז הסתלקותו של מנחם בגין מכס ראש-הממשלה ומהנהגת התנועה. מאבק ירושה ארוך, מייגע, שעדיין לא תם.

מרכז-התנועה, המונה 2084 איש, מתחלק כרגע ובחלוקה גסה בין שלושת המחנות. מחנה שמיר-ארנס, שהוא הגדול מכולם, מונה 900 איש, מחנה לוי מונה 700 איש, ומחנה שרון 400. מחנה ארנס הצליח להכניס לתוך הפאנל בן 35 המועמדים 17 איש, מהם 11 בני 21 המקומות הראשונים. עם היוודע תוצאות אלה, אמר אחד

מאת ענת סרגוסטי

המועמדים שנבחר כי ברור לפי הרשימה מה וסדר-המקומות שהצבעה היתה כוחנית.

כל אחד מהמחנות, וכמעט כל אחד מהמועמדים באופן אישי, עשה כמיטב יכולתו והשתמש כמעט בכל האמצעים שברשותו כדי לשכנע את חברי-המרכז לתמוך במועמדותו או במועמדות אחרת שיו.

העובדה שאותו מועמד הצליח במשך זמן קצר מאוד לסדר עבודה ל-70 חברי-מרכז היא רק דוגמה אחת של שיטות-העבודה הדמוקרטיות.

לתנועת-החרות יש כמה עמותות, מהן לענייני-תרבות, מהן לנושאים רעיוניים. לכל אחת מן העמותות האלה יש מאגר של כספים, וכל אחת מהן יכולה להיות מקור לחלוקת טובות-הנ-

שמיר מברך את צחי הנגבי (באמצע: בני בגין) עמדת מפתח: לישיבת ראש-הממשלה